

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitvlvm III. Ab eo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](#)

n. 8. in 6. arg. l. *Aequissimum*. aliás incipit:
sciuus. 53. §. *Sed s. ff. de Vſu fructu*; idemque haud dubie dicendum, si alter possessionem non legitimè accepisse videatur, & alter ei per vim armatam auferre velit, nisi transactione res componi possit, sequestrum *judex* per nobile suum officium imperabit, donec lis decisa sit. III. Si præsumptio sit contra possessionem, vt quod rem absumpturus sit, vel item nimis producturus cum fructuum consumendorum periculo: vel rem de qua lis est non restituturus, si in iudicio vietus sit; plerumque tamen sufficiet cautio de rei aut fructuum restitutione; *vti Panorm.* hic docet n. 16. & 23. IV. Si dos apud Maritum bona dilapidantem periclitari videatur, sequestrari potest. *Sic* *cum dotem.* 22. §. *Sin autem. ff. Soluto Matrimonio.* V. Si aliquis non præstet id quod ratione certæ rei præstare deberet, potest quandoque ea sequestrari, vt si Canonicus qui propter fructus beneficii residere, & ad Ecclesiam venire deberet, se absentet, interim fructus sequestrari possunt, donec causa decisa sit. *arg. c. Peruosit.* 28. *de appell.* & *trad. Panorm.* hic n. 13. *Io. Monac.* loco cit. n. 8. VI. Si propter contumaciam Rei actor mittendus sit in possessionem bonorum, quandoque ea sequestrari possunt, usque ad cautionem de parendo juri, vt diximus c. *præced.* & in c. 2. *de dolo,* & *tradit gl. in c. Olim.* 25. *verb. sequestrari.* *derescript.* VII. In causis beneficialibus, quibus Actor ob contumaciam Rei, mitti non potest in possessionem beneficii, propter periculum vitiōsi ingressū. c. 1. *De eo qui mittitur.* in 6. Interdum beneficium una cum fructibus sequestrari potest. *arg. cit. c. Olim.* & docet *Monac.* cit. loc. n. 16. 17. *Panorm.* hic n. 17.

3 Duo hic addenda. I. Aliquando per sequestrum possessori auferetur possessio, & constituitur penes tertium dñqneis lis decisa sit, si nimis contentio sit de ipsa possessione, quisham possideat, aut possidere debet; tunc enim verum est, quod ait *I. C. in l. Licet.* 17. *ff. Depositus per depositionem rei penes sequestrum*, id agi, vt apud neu-

trum contendentium possessio interim sit; interdum verò sufficit sequestrum ut custodem constitui, qui pro possesso possideat, donec causa decisa sit, *vti in supradicta Exceptione 3.* si possessor rem de qua agitur absumpturus videatur. II. Hoc loco agimus de sequestro quod à judge fit, & dici solet necessarium, aliud verò est sequestrum voluntarium, quod ex partium consensu fit, de quo diximus in c. *Examina-*
ta. 15. *de judiciis;* & de hoc voluntario sequestro dicendum, à jure prohibitum non esse, sed speciem quandam depositi, ad eoque legitimum contractum, *juxta cit. le-*
gem Licet. & tradit *Io. Monac.* in cit. *Reg.* 48. n. 5.

CAPITVLVM III.

Ab eo.

PARAPHRASIS.

Reus condemnatus est ad petitaspoffessiones actori dandas, & cum appellasset à sententia, fructus possessionum dissipare cœpit, hoc casu sequestrari debent fructus, donec lis tota finita sit.

SUMMARIUM.

1. *Si intra decendum à sententia lata fuit appellatum, lis adhuc pendens censemur.*
2. *Si fructus possessionis petite dissipat ille, qui à lata sententia appellavit, sequestrari habebunt à Iudice, nihil attendendo, an satisfacere ille possit.*
3. *Casus quo appellat quis contra executorem, statim fieri potest sequestratio, aut rei si mobilis sit, aut fructuum si res sit immobilia.*

NOTA I. Si à sententia intra decendum appellatum sit, lis censemur esse pendens, ac indecisa, consequenter si quid pendente appellatione mutatum sit, vel alienatio facta, rescindi potest per remedium, ut lite pendente nihil innouetur, vel *versus* litigiosa non alienetur. Ita *Panorm.* hic.

dd 2

Nota

2 Nota II. Si is qui à sententia appellavit, fructus petitæ possessionis dissipet, possunt sequestrari. Dicet aliquis, si possessor cui lis mota est, fructus ante latam sententiam dissipet, sequestrari possunt, propterea quod fructus post litis contestationem percepti restitui debeant à possessore, si in judicio succumbat. *l. Certum. C. De rei vindicatione.* Ergo nihil speciale est, quod fructus sequestrari possint, si possessor post appellationem à lata sententia fructus incipiat dissipare. *Resp. cum Joan. Andr. hic Panorm.* n. 7. discrimen esse, quod ante latam sententiam fructus propter dissipationem sequestrari non debeant, si possessor ad satis dandum idoneus sit, prout dictum est. *e. praeced.* at verò post latam sententiam si appellans præter modum consuetum fructus dissipare incipiat, duplex contra ipsum præsumptio est, videlicet & propter latam sententiam, & propter dissipationem, idè sine distinctione, vtrum satisdate possit possessor, fructus à judice sequestrati possunt, vti hic habetur, & in *l. Imperatores.* 21. §. vlt. ff. de appell.

His adde, tametsi ordinariè loquendo fructus sequestrari nequeant propter possessoris appellationem nisi etiam dissipatio ac-

cedat, cùm recepta regula sit, quod pendente appellatione nihil innouari debet. *l. i. ff.* *Nihil innouare appellatione pendente.* attamen si quis contra executorem appelleat, tum statim sequestratio fieri potest, si res mobilis sit, aut fructum eius, si immobilis, vti habetur in *l. Ab executione.* 5. *C. Quorum appellationes non recipiuntur.* & tradit *Io. Monac.* *l. cit. gloss. in cit. l. Ab executione.* verb. *in deposito.* Ratio est, quia cùm ab executore ordinariè appellari non possit, sed tantum si modum sententiæ judicatae excedere videatur, vt habetur in *cit. loco.* Ideò præsumptio esse solet, quod malitiosè appelleatur. Dux autem paullò antè, possessore appellante à sententia definitiua, ordinariè non posse fieri sequestrationem, vti habetur in *sæpius citata lege.* Excipiens est enim casus *Clem. Vn. huius sit.* si possessor beneficii, qui triennii pacifica possessione tutus non est, condemnatus ad beneficium restitucionem appelleret, tum beneficium qualunque id sit, per ordinarium loci sequestrari debet apud personam idoneam, quæ vicariam curam eius interim habeat, & ex fructibus congruè alatur, quod autem superfuerit illi restituatur, qui finalem in causa victoriā reportarit.

TITVLVS XVIII. DE CONFESSIIS.

ULAÆ hactenus dicta sunt, férme pertinent ad formam & modum ordinandi judicii, in posterum itaque dicendum erit de instruendo judicio, per merita causæ seu probationis tam in genere, quam in specie. Sed quia omne genus probationis superat propria judicialis confessio, ita ut si ea facta sit, probatione aliâ opus non sit, idè rectè hîc agitur de Confessis.

CAPITVLUM I.

Cùm Monasterium.

PARAPHRASIS.

Presbyter in judicio confessis fuit homicidii crimen se commississe, adiiciens id factum esse ex suggestione seu suasu quorundam aliorum; queritur vtrum illi alii pœnæ obnoxii esse debeant? Negat Clemens III. puniendo esse, nisi aliunde constiterit eos noxios esse, quia secundum